genomen; Bernadette was toen 13 jaar en 6 maanden oud.

Te Bartrès toont men hedendaags nog den heuvel, heiden met een kruis op der top geplant, waar Bernadette Soubirous de aftreden hoedde, en het huisje dat zij bezoonde: twee kamertjes, waar men het bed van Bernadette bewaard heeft.

Tusschen de herinneringen der jeugd van Justine Lagues is er eene herinnering die dient gebokt te worden. Daar de zoogstertue van Bernadette in 1866 naar Lourdes gekomen was om de afreis van het uitverkoren kind aan wie de H. Maagd verschenen was, naar Nevers bij te wonen, vroeg Justine: « Zeg, doet u dat geen verdriet uwe familie te verlaten om in het noviciaat te treden ? »

Bernadette antwoordde: « Men moet den weinigen tijd den men op de wereld door te brengen heeft, goed gebruiken. De verzaker u dat het mij veel vreugde verschaft van te mogen vertrekken ».

HONGARIE.

1200 slachtoffers geëlectrocuteerd. — Op bevel der municipaliteit werden de 1200 katten die te vinden waren in de stad Nikelsburg (Moravië) gedetroneerd. Zeker wat aanleiding heeft gegeven tot die moordpartij:

Eenige personen waren geleden gaveest door katten, die teekens gaven van nazerrij. Daarop gaf de overheid bevel al de katten te vangen. Men kreeg er 1200 samen.

Toen werden de beestjes een voor een op tijd van eten gezoud, in den dood doen geleiden.

— De Duitsche spionديenst. — De Duitsche Budapest is opnek naar een transchman die aldaar een Duitsche vrouw zekere Suzanne Koehler, zou vermoord hebben. Het slachtoffer maakte deel uit van een stachtsen Duitsch. Dit bespiedingsnetwerk, is de Franschman wordt er van verdacht zich belangrijke dokumenten te hebben toegeëigend, welke de Duitsche vrouw in haar bezit had.

In de kamer van Suzanne Koehler werd geen enkel voorwerp van waarde gestolen. Naar aanleiding van den moord werd gesegd dat Duitschland opnieuw in den vreemde een leger spionnen onderhoudt. Het zoogeheeten « Deutscher Ausland Institut » van Stuttgart, telt 120 officieren, wier staf in het binnenland en telt er 600 in het buitenland. Staatssecretaris von Hintze, een der leiders van de pangermanisten, is het hoofd van den algemeenen inlichtingsdienst.

Dr. Wagner verklaarde over de Duitsche spionnen in een geheime zitting hetgeene volgt:

« Wij zijn den grootsten dank verschuldigd aan de mannen en de vrouwen die, op gevaar van hun leven ons de antwoorden geven op de vertrouwelijke vragen, welke wij hun stellen.

Het « Institut » van Stuttgart beschikt over aanzienlijke hulpbronnen, welke naar men denkt verstrekt werden door het Duitsche ministerie van buitenlandsche zaken en dat der Reichswehr.

Stads- & Provincienieuws.

Godsdienstig nieuws. — NATIONALE LENTE BEDEVAART NAAR O. L. VROUW VAN LOURDES. — Van Woensdag 2 Juni tot Donderdag 17 Juni. De arme zieke die verlangen deel te nemen aan de Lentebedevaart moeten voor 15 April hunne aanvraag doen bij Heer Dokter De Jonghe te St-Truiden. — Gewone bedevaarders kunnen van heden af hunne inschrijving nemen bij de aangestelde briefwisselaars.

— **Volksbond.** — Paasch-Maandag om 3 u. Voordracht met lichtbeelden over Armenië door den gekende missionaris, den E. P. Ladislas Kerkhove, O. F. D.

Kaarten : fr. 2.00

Familiekaarten (3 personen) fr. 5.00

Kaarten te bekomen bij de heeren E. Nolen en P. Lysens, Markt.

Voorbehouden plaatsen te bekomen, mits ophg van 0.50 fr.

Dankbetuiging.

✝ Bij deze betuigen wij onzen innigen dank, aan Familie, vrienden en kennissen, voor de vele bewijzen van deelneming tijdens de ziekte en de begrafenis van

Mijnheer Louis MEERKEN

oozen teergeliefden echtgenoot, vaderjoordersschoonbroder,oom, grootoom en bloedverwant.

Marlame Wed. L. Meerken en Zoon, geboren Brig. Dirks.

Een bijzonder woord van dank aan de geerde overheid, het Politie-korps alsmede aan de Brig. Gendarmerie.

Vrienden en kennissen, die hij vergetelhaid geen doodsbericht ontvangen hebben, gelieven ons hiervan te verontschuldigen.

Geestelijke benoemingen. — De E. H. Joseph Palmaers, leeraar aan het St-Joseph College te Hasselt, is pastoor benoemd te Schelbeek, in vervanging van den E. H. Van Reppelen, die zijn ontslag genomen heeft.

De E. H. Joseph Leusch, pastoor te Fontin, is pastoor benoemd te Gelrode in vervanging van E. L. V. van Lourdes, te Wegnez, in vervanging van den E. H. J. Kemp, overleden.

De E. H. Geelens, kapelaan in de parochie St.-Mort, te Hoei, is pastoor benoemd te Fontin.

De E. H. Gerard Philips, leeraar van wijbegeerte aan het Klein Seminarie te St-Truiden, is bestierder benoemd der Studentehuizen der provincie Limburg.

Op de markt van verleden donderdag waren te koop gesteld : Rund-ves 652 ; kalveren 4 ; vette varkens 9 ; loopers 292 ; Baggen, 2518 ; Zuiden 300 ; Veulens 00

MARKTPRIJZEN :

Boter, den kilo	fr.	14.75 tot 15.50
Eieren de 26	fr.	13.50 tot 14.00
Konijnen	fr.	18 tot 20
Hennen, de koppel	fr.	24 tot 28
Kiekens »	fr.	16 tot 24
Duiven »	fr.	9 tot 12
Tarwe de 100 kilos	fr.	115 tot 000
Rogge »	»	100,00 tot 00.00
Haver »	»	105 tot 00
Oerst »	»	102 tot 000
Aardappelen »	fr.	40,00 tot 45.00
Stroo de 1000 kilos	fr.	200.00 tot 300.00
Stroo »	»	210.00 » 230.00

Markt van Borgloon

Koeijoes, het stuk 15.00 tot 30.00 fr. — Hunnen de koppel 18 tot 24 fr. — Hanen de koppel 14 tot 20 fr. — Duiven van 9 tot 10 fr. — De koppel — Boter, de kilo 17,00 tot 18,00 fr. — Eieren, de 26, 13,75 tot 14.00 fr. — Aardappelen 35 tot 40. — Appelen 00 tot 00. — Peren 000.

Paardenmarkt te Tongeren, Donderdag 8 April aanstaande.

Bericht aan de Afgevaardigden der Pensioenkassen. — Op het laatste ogenblikke verneemt men dat de onderrichtingen van de controleur, koninklijk besluit van 19 November 1925, titel II, hoofdstuk I, niet bijtijds zullen besteld zijn, het Ministerie van Financien heeft ze nog niet goedgekeurd.

Daar een verder uitstel tot storten niet aan bekomen worden, werd aan het Ministerie gevraagd de stortingen te mogen doen zonder de noodige verklaring van den controleur ; men heeft dit toegestaan onder voorbehoud desnoods bij de volgende stortingen de vereischte wijzigingen te doen.

Secretariaat der maatschappijlijke Werken, Tramstraat, 6, Hasselt.

BEROEPSSCHOOL VOOR MEISJES

onder toezicht van Staat en Provincie

Putstraat — 33 — Tongeren

bestuurd door Mad. VAN DE KORNK-FABRY

Snijkunde en Confectie - Modes

Het groot getal leerlingen bewijst de degelijkheid onzer Snijschool.

4 Oefeningen worden uitgevoerd.

Aanneming van nieuwe leerlingen.

SICHEN-SUSSEN-BOLRE. — Van wegden krijgsdienst werden hier onlangs verlatingen gedaan om de gelegenheid aan te duiden waar bergen (ondraardsche gangen) bestaan. Bange tongen vertelden dat men met den toekomenden oorlog hier de maatschappelijke schuilplaats zou kunnen bemen tegen de bommerjers der vijandelijke vliegtuigen. De meeste dezer ruime holten kan men gelijkvloers bereiken, anderen, gaat men binnen lange trappen hier « graden » genoemd.

RUCKELINGEN a.J. — Woensdag te half elf werd hier plechtig begraven den Heer Pierre-Lucien Beaurieux, Voorzitter van de kerkfabriek, echtgenoot van M. Caroline Boulanger, overleden op den ouderdom van 73 jaren, na voorzien te zijn geweest van de genade middelen der H. Kerk. De afgestorvene stond in groot aanzien in gansch de Arrondissement van Hasselt-Meer. De deelneming was dan ook bijzonder talrijk en ingetogen.

BILSEN. — Sterfgeval. — Men meldt ons het afsterven van den Eerw. Heer Renault Hendrik, Aalmoezenier van Ridder, titularis der Kathedraal van Luik, Ridder de Koppel van H. Sixtus, geboren te Bilsen den 4 Augustus 1855, een godvruchtig overleden te Luik den 27 Maart 1926, voorzien van de Kaarten : fr. 2.00

Familiekaarten (3 personen) fr. 5.00

Kaarten te bekomen bij de heeren E. Nolen en P. Lysens, Markt.

Voorbehouden plaatsen te bekomen, mits ophg van 0.50 fr.

Dankbetuiging.

✝ Bij deze betuigen wij onzen innigen dank, aan Familie, vrienden en kennissen, voor de vele bewijzen van deelneming tijdens de ziekte en de begrafenis van

Mijnheer Louis MEERKEN

oozen teergeliefden echtgenoot, vaderjoordersschoonbroder,oom, grootoom en bloedverwant.

Mallame Wed. L. Meerken en Zoon, geboren Brig. Dirks.

Een bijzonder woord van dank aan de geerde overheid, het Politie-korps alsmede aan de Brig. Gendarmerie.

Vrienden en kennissen, die hij vergetelhaid geen doodsbericht ontvangen hebben, gelieven ons hiervan te verontschuldigen.

Geestelijke benoemingen. — De E. H. Joseph Palmaers, leeraar aan het St-Joseph College te Hasselt, is pastoor benoemd te Schelbeek, in vervanging van den E. H. Van Reppelen, die zijn ontslag genomen heeft.

De E. H. Joseph Leusch, pastoor te Fontin, is pastoor benoemd te Gelrode in vervanging van E. L. V. van Lourdes, te Wegnez, in vervanging van den E. H. J. Kemp, overleden.

De E. H. Geelens, kapelaan in de parochie St.-Mort, te Hoei, is pastoor benoemd te Fontin.

De E. H. Gerard Philips, leeraar van wijbegeerte aan het Klein Seminarie te St-Truiden, is bestierder benoemd der Studentehuizen der provincie Limburg.

Op de markt van verleden donderdag waren te koop gesteld : Rund-ves 652 ; kalveren 4 ; vette varkens 9 ; loopers 292 ; Baggen, 2518 ; Zuiden 300 ; Veulens 00

MARKTPRIJZEN :

Boter, den kilo	fr.	14.75 tot 15.50
Eieren de 26	fr.	13.50 tot 14.00
Konijnen	fr.	18 tot 20
Hennen, de koppel	fr.	24 tot 28
Kiekens »	fr.	16 tot 24
Duiven »	fr.	9 tot 12
Tarwe de 100 kilos	fr.	115 tot 000
Rogge »	»	100,00 tot 00.00
Haver »	»	105 tot 00
Oerst »	»	102 tot 000
Aardappelen »	fr.	40,00 tot 45.00
Stroo de 1000 kilos	fr.	200.00 tot 300.00
Stroo »	»	210.00 » 230.00

Markt van Borgloon

Koeijoes, het stuk 15.00 tot 30.00 fr. — Hunnen de koppel 18 tot 24 fr. — Hanen de koppel 14 tot 20 fr. — Duiven van 9 tot 10 fr. — De koppel — Boter, de kilo 17,00 tot 18,00 fr. — Eieren, de 26, 13,75 tot 14.00 fr. — Aardappelen 35 tot 40. — Appelen 00 tot 00. — Peren 000.

Paardenmarkt te Tongeren, Donderdag 8 April aanstaande.

Bericht aan de Afgevaardigden der Pensioenkassen. — Op het laatste ogenblikke verneemt men dat de onderrichtingen van de controleur, koninklijk besluit van 19 November 1925, titel II, hoofdstuk I, niet bijtijds zullen besteld zijn, het Ministerie van Financien heeft ze nog niet goedgekeurd.

Daar een verder uitstel tot storten niet aan bekomen worden, werd aan het Ministerie gevraagd de stortingen te mogen doen zonder de noodige verklaring van den controleur ; men heeft dit toegestaan onder voorbehoud desnoods bij de volgende stortingen de vereischte wijzigingen te doen.

Secretariaat der maatschappijlijke Werken, Tramstraat, 6, Hasselt.

BEROEPSSCHOOL VOOR MEISJES

onder toezicht van Staat en Provincie

Putstraat — 33 — Tongeren

bestuurd door Mad. VAN DE KORNK-FABRY

Snijkunde en Confectie - Modes

Het groot getal leerlingen bewijst de degelijkheid onzer Snijschool.

4 Oefeningen worden uitgevoerd.

Aanneming van nieuwe leerlingen.

SICHEN-SUSSEN-BOLRE. — Van wegden krijgsdienst werden hier onlangs verlatingen gedaan om de gelegenheid aan te duiden waar bergen (ondraardsche gangen) bestaan. Bange tongen vertelden dat men met den toekomenden oorlog hier de maatschappelijke schuilplaats zou kunnen bemen tegen de bommerjers der vijandelijke vliegtuigen. De meeste dezer ruime holten kan men gelijkvloers bereiken, anderen, gaat men binnen lange trappen hier « graden » genoemd.

RUCKELINGEN a.J. — Woensdag te half elf werd hier plechtig begraven den Heer Pierre-Lucien Beaurieux, Voorzitter van de kerkfabriek, echtgenoot van M. Caroline Boulanger, overleden op den ouderdom van 73 jaren, na voorzien te zijn geweest van de genade middelen der H. Kerk. De afgestorvene stond in groot aanzien in gansch de Arrondissement van Hasselt-Meer. De deelneming was dan ook bijzonder talrijk en ingetogen.

BILSEN. — Sterfgeval. — Men meldt ons het afsterven van den Eerw. Heer Renault Hendrik, Aalmoezenier van Ridder, titularis der Kathedraal van Luik, Ridder de Koppel van H. Sixtus, geboren te Bilsen den 4 Augustus 1855, een godvruchtig overleden te Luik den 27 Maart 1926, voorzien van de

Failissementen in België.

Volgens mededeelingen van het Handelsdrukwerk van Maandag 29 April 1926 zijn de volgende vonnissen van faillissement bekend :

Te Brussel, zijn over de afgelooven week, en digerde 27 Maart 1926, in België uitgesproken 19 tegen 8 faillissementen en in de zelfde week van het vorigen jaar.

Van 1 Januari tot en met 27 3-1926 475 faillissementen tegenover 128 over hetzelfd-tijdperk van het vorige jaar.

De kunst om oud te werden.

RAADGEVINGEN VAN EEN 126 JARIGE MAN. — In Ierland woont de heer William Smith, op 3 Januari 1801 geboren en dus reeds in zijne 126e levenjaar. Hij wordt van alle kanten ondervraagd over de kunst, om dezen eerbiedwaardigen leeftijd te bereiken.

De grijsaard houdt er een Spaansche leefwijze op na, wonder van vervallen huis te Dromara (Ulster) en heeft sinds lang nachthemden en pyjama's afgezworen, daar er volgens hem niets beters bestaat, dan in een hutsje, waar wind en weer vrijen toegang hebben, geheel ongekleed den nacht door te brengen. De eenige inkomsten van den heer Smith bestaan uit tien shilling per week en de gemeenschappelijke hulp, voor zijn sobere levenswijze meer dan voldoende is. Het geheim om oud te worden, ligt voor Smith in een laat huwelijk. Ik heb nooit mijn vrouw gezien, die nu 93 jaar oud was en had een gelukkig gezin. Het is echter zeer moeilijk een vrouw tevreden te stellen en ik geef daarom dezen goeden raad : Laat uw vrouw maar doen en voor zien wat het eind van het liedje is toch, dat zij haar zin doordrijft.

Smith staat nooit voor negen uur op en gebruikt voor ontbijt : een pint bord havermoep of wat gekookte aardappelen, en soms een kop thee. Voorts raadt hij zeer aan, voor het slapen een glas koud water te drinken, wat den dokter uit huis houdt. Het gezondheidsmiddel bij uitnemendheid is

Stad Tongeren Ster - Zaal Volksbond

Bestuur en Regie : M. Edmond JAMINÉ

ZONDAG 11 APRIL OM 8 UREN

ONSCHULDIG!?

Boeiend drama in 4 bedrijven

TUSSCHENPOOZEN OPGELUISTERD DOOR FUIK ORKEST

Voorbehouden 3.24 fr.

Prijzen der Plaatsen : 1ste rang 2.14 fr. (taks inbegrepen)

Kaarten op voorhand te bekomen bij *M. Jan Lysens* Groote Markt, en den dag der vertooning van 11 tot 12 uren in het lokaal den «VOLKSBOND».

onder dan ik. Eenige waren zelfs zoer het gebruik glad afgeleten.

Daar vertoefde ik meer dan eene week in mijne donkere gevangenis, totdat op zekeren dag Margo me kwam verlossen. Ze had haar beste kleederen aan en gaap naar de mis. Ze nam me mee.

Toen een kerkbediende met de schaal kwam, wierp Margo er mij in en daar lag ik weldra tusschen een heelen hoop andere centen en nikkeltjes, doch meest centen.

De geldenbuile zette, na zijne taak volbracht te hebben, de schaal op de communietbank ; daar bleef ze staan tot na de mis. Toen kwam de pastoor, nam den inhoud der schaal en stak alles in den zak zijner soutane. Toen gebeurde, leelijke hij zijn zak in een sigarenkistje, dat hij in zijne soutenkas plaatste en dat reeds half gevuld was met centen en nikkeltjes. Daar vond ik lange, lange dagen bij mijne lotgenooten in stille vereeniging. Zelden kwam iemand in het kleine vertrekje en ik hoorde den gansen dag maar een zacht vreugdegeruchtje-tak van het bronzen uurwerk op de schoorsteenplaat en het suizelen van den wind in de boomkruinen buiten.

Op eene hoorde ik weer spreken. 't Was schel Anneke, dat bij den passtoor kwam om klein geld. Ze gaf een blinkend stuk van vijf franken en ontving voor die waarde uit het sigarenkistje. Ik was er bij. Anneke borg ons in den zak van haren voorschoot en droeg ons naar huis. Daar werd ik met de andere geldstukken weer in eene jzeren doos gelegd, die in eene kas geplaatst stond.

Twee dagen daarna kwam er een schaarslijper aan de deur en daar de schaar bot was, liet Anneke ze slijpen en werd ik met andere mijner lotgenooten aan den slijper uitbetaald.

Deze stak ons in eene vuile linnen beurs, die hij in den zak van zijne vuile velcoverse broek stoopte.

's Nachts hing de broek met beurs en al aan eenen nagel, bij het bed van den slijper. Daar hoorde ik het krakselen van eene vrouw. De slijper verwekt zijne wederhelft en beiden begaven zich naar de keuken om te gelooven.

Onlangs over een akkerland gaande, vond ik een geldstuk ; daar ik, door de aarde, die er aan kleefde, niet kon zien welk munt het was, stak ik het in mijn zak, om later te onderzoeken welken ouden « slepe » mijne vondst was.

Toen ik eenige dagen daarna het geldstukje, dat reeds vergeten was, in mijn zak onderzocht, bemerkte ik, dat ik zorgvuldig en bestatigde dat het eene cent was en nog wel eene Belgische.

Ik legde ze achteloos op de tafel, waaraan 's genoten was. Eenige oogenblikken daarna viel mijn blik er weer op en begon te ik mijmeren...

Daar vader Conscience in zijn « Eenige bladzijden uit het Boek der Natuur » mij de taal der wezens geleerd heeft, begon ik het geldstukje te ondervragen en zieher wat het me verteldde :

Mijn geboortehuis is de Munt te Brussel, daar zag ik het dagliicht in 1911.

Van mijne eerste levenstonden herinner ik mij niet veel. Zelfs een menschenkind herinnert zich zelfs in lateren leeftijd niets meer van zijne eerste kindsheid.

Wat mij nog bijblijft in het geheugen is dat ik aan een soldaat toebehoorde. Ik maakte deel van zijn pree, dien hij had ontvangen.

De soldaat, een ronkoppige waal, held mij niet lang op zak, maar gaf mij met twee nikkeltjes en ander-halve cent voor een pakje sigaretten.

Daar lag ik nu in de toeglade van het kleine winkeltje van den ouden Putmans. Lang verbleef ik er niet.

Ik hoorde op een middag klein Liesje aan haar grootvader vragen een centje om wat lekkers.

Putmans trok de lade open, greep juist mij en gaf mij aan zijn klein-dochtertje, dat boch van blijdschap. Het deed mij innerlijk deugd dat ik, door de vreugde van de van dat kleine, blondharige engeltje was.

Liesje liep, mij vast in het warme handje geklemd, in de geburen, gaf mij aan eene dikke struische vrouw en ontving in ruil twee dikke babbels.

De dikke Marjan liet me in de gieuf van hare toonbank glijden. Daar viel ik bij andere van mijns gelijke, doch alle waren

Geschiedenis eener cent, door haar zelve verteld.

Onlangs over een akkerland gaande, vond ik een geldstuk ; daar ik, door de aarde, die er aan kleefde, niet kon zien welk munt het was, stak ik het in mijn zak, om later te onderzoeken welken ouden « slepe » mijne vondst was.

Toen ik eenige dagen daarna het geldstukje, dat reeds vergeten was, in mijn zak onderzocht, bemerkte ik, dat ik zorgvuldig en bestatigde dat het eene cent was en nog wel eene Belgische.

Ik legde ze achteloos op de tafel, waaraan ik genoten was. Eenige oogenblikken daarna viel mijn blik er weer op en begon ik te mijmeren...

Daar vader Conscience in zijn « Eenige bladzijden uit het Boek der Natuur » mij de taal der wezens geleerd heeft, begon ik het geldstukje te ondervragen en zieher wat het me verteldde :

Mijn geboortehuis is de Munt te Brussel, daar zag ik het dagliicht in 1911.

Van mijne eerste levenstonden herinner ik mij niet veel. Zelfs een menschenkind herinnert zich zelfs in lateren leeftijd niets meer van zijne eerste kindsheid.

Wat mij nog bijblijft in het geheugen is dat ik aan een soldaat toebehoorde. Ik maakte deel van zijn pree, dien hij had ontvangen.

De soldaat, een ronkoppige waal, held mij niet lang op zak, maar gaf mij met twee nikkeltjes en ander-halve cent voor een pakje sigaretten.

Daar lag ik nu in de toeglade van het kleine winkeltje van den ouden Putmans. Lang verbleef ik er niet.

Ik hoorde op een middag klein Liesje aan haar grootvader vragen een centje om wat lekkers.

Putmans trok de lade open, greep juist mij en gaf mij aan zijn klein-dochtertje, dat boch van blijdschap. Het deed mij innerlijk deugd dat ik, door de vreugde van de van dat kleine, blondharige engeltje was.

Liesje liep, mij vast in het warme handje geklemd, in de geburen, gaf mij aan eene dikke struische vrouw en ontving in ruil twee dikke babbels.

De dikke Marjan liet me in de gieuf van hare toonbank glijden. Daar viel ik bij andere van mijns gelijke, doch alle waren

Stad Tongeren Ster - Zaal Volksbond

Bestuur en Regie : M. Edmond JAMINÉ

ZONDAG 11 APRIL OM 8 UREN

ONSCHULDIG!?

Boeiend drama in 4 bedrijven

TUSSCHENPOOZEN OPGELUISTERD DOOR FUIK ORKEST

Voorbehouden 3.24 fr.

Prijzen der Plaatsen : 1ste rang 2.14 fr. (taks inbegrepen)

Kaarten op voorhand te bekomen bij *M. Jan Lysens* Groote Markt, en den dag der vertooning van 11 tot 12 uren in het lokaal den «VOLKSBOND».

Bijvoegsel aan De Postrijder van 3 April 1926.

Limburgsche Volkskunde

De slag van Aldenhoorsel

Vele zaken gebeuren, was Monsieur-Oorlog voorzienlijk niet zoo goed gepiaagd, die zen in de bosschen en moerassen schuilhielden. Eenzame hoeven werden des nachts overvallen en het kwam zoover, dat stoken en hekken zich bij klaarlichten dag in het dorp vertonden.

Dan waren er drie vastberaden mannen, die kost wat kost de macht wilden bemeesteren of de gaaiende verstanand van Waterloo huldigen. Soldaat zou hij echter worden, als vrijwilliger streed hij aan de zijde der Franschen in den Krim-oorlog. Over den moderen tijd is Sinkels alleet te spreken. Het schijnt mij toe, dat ik onder gekken woon.

Kijk eens hoe de vrouwen zich kleeden. Als ze in mijn jeugd zulke rokken hadden gedragen, had men ze gemeenzigd. Ik bemijna hij, dat ik niet meer den huwbaren leeftijd heb, want met geen van de tegenwoordige moderne vrouwen zou ik willen trouwen.

De grijsaard besluit zijn wijze lessen met de vermaning, niet zoo haastig en zenuwachtiggeraagd te leven. Als rondtrekkend kapitaalmaker heeft hij voor alen den tijd genomen en kalmte slechts aan den mensch redden.

De klokken van Rome.

Op 'nen Witten Donderdag
Vlogen zij over de boomen ;
Bom !
Met gwaniend-n klepelsing
Trokken de klokken naar Rome !
« Avond, morgen, avond, dan...»
Meideken hôôrje al in droomen ;
Bom !
Zoovel ze maar repen
Brengen de klokken van Rome !
Bam ! d-ar zijn ze ; lang voor neen
Zijn ze gevlogen, gekomen.
Bom !
Was er dat een grabbelen toen !
Leve de klokken van Rome !

H. Van Tichelen Uit de Leie.

DITJES EN DATJES.

Wannes was getrouwd en ging met zijn lieveke een speelreisje doen. In de statie kreeg hem de politie in de gate en Wannes moest naar het gevang om een criminaal dertigdaagschen vasten te doen.

Dat is reeds jaren geleden en dikwijls zegt nu Wannes : « Hadde ik daar maar liever al ze leven blunen blijven...! »

Sus. — Hé, beenhouwer, waarom lebt zijt daar dien grosten, schonen spiegel gehangen in uw winkel ?

Beenhouwer. — Ja, viet ge, vroeger kon ik niets wegen of de kalanten keken naar de wasg en nu staan ze altijd in dien zieken spiegel te kijken, en ondertusschen geraak ik ook al minjnen taaien duivel kwijt.

Lang verbleef ik niet in het winkeltje, want reeds des anderaags hoorde ik aan de eerste vragen, gluurekige bedeelaar om eene cent vragen. De vrouw uit het winkeltje, ook slechts de centgenoote eens veramans, gat me aan den huipbenoevenden.

Dien dag heb ik de grootste vreugde tot hiertoe in mijn leven ondervonden : ik droeg bij om den armen man voor de levensonderhoud, dat hij zoo dringend noodig had, te voorzien.

Zoodra ze maar des avonds te huis kwam, liepen zijne drie kinneren, een jongsten van 10 en twee meisjes, 9 en 7 jaren, met open armen hem in de deur te gemoet, vragende : « Papetje, zijt ge ziek ? »

— Ja, lieve kinnen, antwoordde de arme, ontroerde man, maar eerst moet ik gaan zien hoe moeder het maakt. Dan ging hij zich aan de vensterbanken kijken, hij bed zijner zieke, zwakke vrouw, vroeg of ze eeter was en vernorgue haar.

Dan gaf hij geld, ik was er tusschen, aan zijn jongste en beval het een orood te gaan halen.

Mijn eenige spijt was het toonel te moeten missen van het avondmaal der arme uitgehongerd kwijtingen.

Ik ingerede dus den nacht bij den baas kerr Vinus Bloem.

Toen 's anderaags de gazetverkooper in zijn bakkerswinkel kwam,werd ik verwisseld tegen het dagblad, waarin de bijdrage in dienen- en buitenlandsche politiek gewoon was te bestudeeren.

Ook hier had ik goed werk gedaan : de ondersteuning der drukpers.

De gazetverkooper ging dien namiddag naar Luik en daar liet hij mij achter in een café chantant of de zangkroeg der bakteekade.

Daar hoorde ik muziek spelen, muziek dien ganschen dag : Piano automatique, guitare, tambourin en wat weet ik al ! Ik hoorde zangers in schandalige kleedij, angend gillen of gilleend zingen, alsof ze vermord werden, in passerwekkenden geile liedteren en voordrachten, vergezeld van de ledertijkes kwijtingen.

's Anderdaags werd ik daar center uit verloat. Men gaf me namelijk terug op de betaling van een vlaamsche boer, die daar ook een zijn neus had willen instoken en er eenige glazen bock door zijn keelgat spoelde.

De boer bracht me weer terug in het vlaamsche land, zelfs in de kerk, want 's anderdaags daarna ging hij naar de mis, nam een stoeltje en gaf me aan de stoeljeszetter.

Den dag rustte ik uit in een hoop van ontelbare centen, waar ik centen was tusschen, boven, links en rechts van me ontwaarde.

De stoeltjeszetter, Kerk-Beth genaamd, maakte 's anderdaags rulletjes van ons, ik ik ten zesmale of 't wel van vreugde was.

Trinet, de baas uit « De Groote Pint », gaf me op een morgen, met andere ruijns gelijken aan den grootebaas in ruil voor een bundeltje poor voor de soep.

De grootebeer, een oude goldzuchtige wolf, die aan zijne kinderen van patgat af de zogenaamde spaarzaamheid (die eigenlijk slechts eene schreide van de gierigheid verwijderd is) inprentte, gaf me des Zondags als spaarcent aan zijn zoontje Louis, dat nu in een blikken, nogzeegen smaat pot, die hij van eene oude conservedoos gemaakt had, stak en die voor lang mijn graf weerd. Helaas ! hier ondervond ik dat het spreekwoord : « rust, roest » waarheid is, want toen ik er uit voor den dag kwam, na bijna een jaar verblijf, was ik bijna onkennelijk van het giftige kopergroen, dat op me kleefde. Ik was beschaamd voor mijzelf.

De gierige Louis wisselde me, met noc andere centen uit, aan een gebuurmeisje, met gouden haar en blauwe oogen — de goedheid zelve — voor een zilveren half franksken.

Het lieve kind nam mij met nog twee mijnzusters gelijkgaan lotgenooten, langs in de geburen naar het winkeltje en kocht zich een schoonen sinaasappel. Daar had genot en deugd van de dat deed me plezier voor het schoonste geld.

Daarbij kwam ik in de lade van het fruitwinkeltje terecht. Ik was recht in mijn schik te hebben kunnen bildragen aan het genoegen van het kleine Marieke en droomde er van.

Onder dan ik. Eenige waren zelfs zoer het gebruik glad afgeleten.

Daar vertoefde ik meer dan eene week in mijne donkere gevangenis, totdat op zekeren dag Margo me kwam verlossen. Ze had haar beste kleederen aan en gaap naar de mis. Ze nam me mee.

Toen een kerkbediende met de schaal kwam, wierp Marjan er mij in en daar lag ik weldra tusschen een heelen hoop andere centen en nikkeltjes, doch meest centen.

De geldenbuile zette, na zijne taak volbracht te hebben, de schaal op de communiebank ; daar bleef ze staan tot na de mis. Toen kwam de pastoor, nam den inhoud der schaal en stak alles in den zak zijner soutane. Toen gebeurde, leelijke hij zijn zak in een sigarenkistje, dat hij in zijne soutenkas plaatste en dat reeds half gevuld was met centen en nikkeltjes. Daar vond ik lange, lange dagen bij mijne lotgenooten in stille vereeniging. Zelden kwam iemand in het kleine vertrekje en ik hoorde den gansen dag maar een zacht vreugdegeruchtje-tak van het bronzen uurwerk op de schoorsteenplaat en het suizelen van den wind in de boomkruinen buiten.

Op eene hoorde ik weer spreken. 't Was schel Anneke, dat bij den passtoor kwam om klein geld. Ze gaf een blinkend stuk van vijf franken en ontving voor die waarde uit het sigarenkistje. Ik was er bij. Anneke borg ons in den zak van haren voorschoot en droeg ons naar huis. Daar werd ik met de andere geldstukken weer in eene jzeren doos gelegd,die in eene kas geplaatst stond.

Twee dagen daarna kwam er een schaarslijper aan de deur en daar de schaar bot was, liet Anneke ze slijpen en werd ik met andere mijner lotgenooten aan den slijper uitbetaald.

Deze stak ons in eene vuile linnen beurs, die hij in den zak van zijne vuile velcoverse broek stoopte.

's Nachts hing de broek met beurs en al aan eenen nagel, bij het bed van den slijper. Daar hoorde ik het krakselen van eene vrouw. De slijper verwekt zijne wederhelft en beiden begaven zich naar de keuken om te gelooven.

Onlangs over een akkerland gaande, vond ik een geldstuk ; daar ik, door de aarde, die er aan kleefde, niet kon zien welk munt het was, stak ik het in mijn zak, om later te onderzoeken welken ouden « slepe » mijne vondst was.

Toen ik eenige dagen daarna het geldstukje, dat reeds vergeten was, in mijn zak onderzocht, bemerkte ik, dat ik zorgvuldig en bestatigde dat het eene cent was en nog wel eene Belgische.

Ik legde ze achteloos op de tafel, waaraan ik genoten was. Eenige oogenblikken daarna viel mijn blik er weer op en begon te ik mijmeren...

Daar vader Conscience in zijn « Eenige bladzijden uit het Boek der Natuur » mij de taal der wezens geleerd heeft, begon ik het geldstukje te ondervragen en zieher wat het me verteldde :

Mijn geboortehuis is de Munt te Brussel, daar zag ik het dagliicht in 1911.

Van mijne eerste levenstonden herinner ik mij niet veel. Zelfs een menschenkind herinnert zich zelfs in lateren leeftijd niets meer van zijne eerste kindsheid.

Wat mij nog bijblijft in het geheugen is dat ik aan een soldaat toebehoorde. Ik maakte deel van zijn pree, dien hij had ontvangen.

De soldaat, een ronkoppige waal, held mij niet lang op zak, maar gaf mij met twee nikkeltjes en ander-halve cent voor een pakje sigaretten.

Daar lag ik nu in de toeglade van het kleine winkeltje van den ouden Putmans. Lang verbleef ik er niet.

Ik hoorde op een middag klein Liesje aan haar grootvader vragen een centje om wat lekkers.

Putmans trok de lade open, greep juist mij en gaf mij aan zijn klein-dochtertje, dat boch van blijdschap. Het deed mij innerlijk deugd dat ik, door de vreugde van de van dat kleine, blondharige engeltje was.

Liesje liep, mij vast in het warme handje geklemd, in de geburen, gaf mij aan eene dikke struische vrouw en ontving in ruil twee dikke babbels.

De dikke Marjan liet me in de gieuf van hare toonbank glijden. Daar viel ik bij andere van mijns gelijke, doch alle waren

Quincaillerie en Bâtiment

PAAMIL MAATSCHAPPIJ

26, Rue St-Jean, 26

LUIK — Tel 623

Vraag Verlegt-boekjes voor de provincie Limburg.

Eenige beroemde bijdenen.

In dien de blijdendeid, en met reden, een der verschrikkelijkste oorgelukken is die ik. Ik mezelf kwam op de wereld, toen zijn er verschillende bijdenen, die door hun werk er hun zo veel gezien hebben als Mr. Maschuijtjij. In hiden beslaat Fawcett, en Engelsmenhuis, die zijn af zit zitge ouderdom schrijver en volkeserfkundige woordigt, werd in 1886 door Hindoes, als jongmaatschappijlijk geboren geld. Hij bestudeerde mysterieuze wijze het overgroote domeinbestuur van de Engelsch posterijen ; hij deed er bovendien de Eerste Minister van Nepal, voor het allergrootste belang. Hij o derscheide zich als student te Cambridge, en was voorzitter van de Hindoes. Zijn hiindheid was e gelijk het treurig ge volg van een pechtogeval, door zijn vader zelf veroorzaakt. Nietgeestaanbaar dat erg ongelukkig. Hij bezit ook veel mooi en wilskracht zijn studies voortgezet, hij zou eerst dat hij mijnen tegen zijn vader bouwde te ordereuzegen. Deze maal moest de vrouw wel bekennen, maar zij weigerde slechts half ik kaag te verlaten, waarom zij alzo gaf hij dadelijk de bijdenen op en ging naar de Universiteit. Het bouwen bleek uitsluitelijk zij niet weerstand te verminderen. Ook zijn vader zal dit geweten dat hij zo veel hebben te doen, en zoder het hem te durven zegge. Daarom laat zij een weer eigeter gedrag zijzelf, en deze laat haar zijn tambourin en wat weet ik al ! Ik hoor de zangsters in schandalige kleedij angend gillen of gilleend zingen, alsof ze vermoord werden, in passerwekkenden geile liedteren en voordrachten, vergezeld van de ledertijkes kwijtingen.

's Anderdaags werd ik daar center uit verloat. Men gaf me namelijk terug op de betaling van een vlaamsche boer, die daar ook een zijn neus had willen instoken en er eenige glazen bock door zijn keelgat spoelde.

De boer bracht me weer terug in het vlaamsche land, zelfs in de kerk, want 's anderdaags daarna ging hij naar de mis, nam een stoeltje en gaf me aan de stoeljeszetter.

Den dag rustte ik uit in een hoop van ontelbare centen, waar ik centen was tusschen, boven, links en rechts van me ontwaarde.

De stoeltjeszetter, Kerk-Beth genaamd, maakte 's anderdaags rulletjes van ons, ik ik ten zesmale of 't wel van vreugde was.

Trin